

L[u] u vong trên chính quê mình

Tác Giả: Phan Châu Thành (Sài gòn, ngày 14/2/2012.)

Thứ Sáu, 17 Tháng 2 Năm 2012 12:33

Ch[a] bao gi[ ] tôi nghĩ mình là k[ ] l[u] u vong. Tôi đang s[ ] ng trên đ[ ] t n[ ] c mình, n[ ] i ông cha tôi đã s[ ] ng.

Th[ ] mà nhìn k[ ] l[ ] i, tôi th[ ] y mình đúng là k[ ] đang l[u] u vong trên chính quê h[ ] ng yêu đ[ ] u c[ ] a mình. T[ ] i sao v[ ] y?

B[ ] i vì, g[ ] n su[ ] t cu[ ] c đ[ ] i tr[ ] ng thành tôi s[ ] ng mà không mu[ ] n tham gia vào gu[ ] ng máy chính tr[ ] xã h[ ] i hi[ ] n h[ ] u. B[ ] i vì tôi hoàn toàn không đ[ ] ng ý v[ ] i cái th[ ] ch[ ] c[ ] ng s[ ] n này, hoàn toàn không đ[ ] ng ý v[ ] i nh[ ] ng gì h[ ] đã và đang làm trên đ[ ] t n[ ] c tôi, v[ ] i dân t[ ] c tôi. Tôi đã ph[ ] i s[ ] ng [ ] trong nó, nh[ ] ng tôi không th[ ] thay đ[ ] i nó t[ ] bên trong, mà nó có th[ ] thay đ[ ] i tôi, s[ ] nghi[ ] n nát tôi. Nó b[ ] t tôi tham gia công cu[ ] c tàn b[ ] o phá ho[ ] i đ[ ] t n[ ] c con ng[ ] i, dân t[ ] c Vi[ ] t c[ ] a nó mà tôi không đ[ ] ng ý.

Đ[ ] kh[ ] i b[ ] thay đ[ ] i hay b[ ] nghi[ ] n nát, tôi đã ph[ ] i thoát ra kh[ ] i nó. Và tôi đã và đang c[ ] s[ ] ng “ngoài cu[ ] c” và “ngoài xã h[ ] i” đó (không bi[ ] t có khái ni[ ] m đó hay có th[ ] g[ ] i nh[ ] th[ ] đ[ ] c không?) su[ ] t h[ ] n m[ ] y ch[ ] c năm qua v[ ] i t[ ] cách m[ ] t ng[ ] i tr[ ] ng thành.

Th[ ] nào là “cu[ ] c s[ ] ng ngoài cu[ ] c”, “ngoài xã h[ ] i” c[ ] a tôi: là tôi t[ ] ch[ ] i vào đ[ ] ng hay tham gia m[ ] i ho[ ] t đ[ ] ng chính tr[ ] c[ ] a chính quy[ ] n t[ ] th[ ] i sinh viên, tôi t[ ] ch[ ] i và ch[ ] a bao gi[ ] đi b[ ] u c[ ] , tôi không làm vi[ ] c cho c[ ] quan nhà n[ ] c, tôi đ[ ] y các con không vào đ[ ] i vào đoàn vào đ[ ] ng CS dù chúng có b[ ] phân bi[ ] t đ[ ] i x[ ] và b[ ] áp l[ ] c t[ ] nhà tr[ ] ng, b[ ] không đ[ ] c thi đ[ ] i h[ ] c... Có th[ ] nói: tôi t[ ] l[u] u vong cu[ ] c s[ ] ng tinh th[ ] n mình c[ ] a mình và gia đình vì tôi cho r[ ] ng đó là cách t[ ] t nh[ ] t đ[ ] chúng tôi có cu[ ] c s[ ] ng tinh th[ ] n trong s[ ] ch và t[ ] do trong xã h[ ] i CS đang thoái hoá hi[ ] n nay trên đ[ ] t n[ ] c này.

Lưu vong trên chính quê mình

Tác Giả: Phan Châu Thành (Sài gòn, ngày 14/2/2012.)

Thứ Sáu, 17 Tháng 2 Năm 2012 12:33

Tôi chợt nhận ra, nếu nghĩ thôi, cha tôi cũng là kẻ suốt đời đã lưu vong, và con gái tôi hôm nay cũng đang lưu vong phiêu bạt xa ngóai...

Vậy chúng tôi là ai?

Cuộc lưu vong của cha tôi

Ông bà nội tôi là nông dân miền Tây Nam Bộ nghèo và đông con nên cha tôi đã phải theo chú Hai mình phiêu bạt lên Sài Gòn kiếm sống tẻ bé. Cha tôi giúp chú bán hàng đánh giày, đến 14 tuổi thì được vào làm thợ hớt tóc ở Bason... Trong thời gian đó ông nội tôi bắt chọt trong tù do đã tham gia cuộc Khởi nghĩa Nam Kỳ năm 1940. Cha tôi, ông nội tôi bắt cùng với một cán bộ CS cộng trên và ngóai này sau đó đã khai chính ông nội tôi là cán bộ cộng trên... (điều này sau này bà nội tôi cũng nói với, tôi không kiếm chứng được).

Mười bảy tuổi cha trở về cô Hai tôi lên chiếm khu Đứng Tháp, gia nhập Tiểu đoàn 307, làm lính quân giải. Năm 1954 cha tôi tập kết ra Bắc làm công nhân chế khí tại các nhà máy nhiệt điện miền Bắc, gặp và cưới mẹ chúng tôi, sau 75 đời cha tôi vào Nam...

Ông ngoại tôi là giám đốc một nhà máy lớn, một cán bộ cách mạng tiền khởi nghĩa miền Bắc, miền anh cán bộ miền Nam tập kết tài hoa, hiền lành mà cô đời, nên gặp con gái cho.

21 năm cha tôi sống trên đất Bắc, bây giờ tôi mới hiểu đó là cuộc sống lưu vong của ông. Suốt mười năm trước khi ra nước ngoài hớt tóc (từ 7 đến 17 tuổi) tôi đã được sống rất gần cha, đã được chứng kiến nhiều thăng trầm của cha mà tôi khi đó chưa hiểu. Cha là người thợ chế khí tài hoa hiếm có, có bàn tay vàng, “có thể sửa chữa mọi hỏng hóc của máy móc”, cha luôn phải có một số hàng trăm bom xuồng các nhà máy điện để phục vụ cho chúng vì cha tôi là một trong số ít người giỏi nhất... và cha tôi đã làm việc không quên ngày đêm. 21 năm đó sức tài năng của cha tôi đã bắt buộc phải tìm kiếm cho ông một nghề lao động, nghề ngóai ta không trông đợi cha tôi. Cha tôi bị coi là cán bộ “bất mãn” vì ông căm ghét tham nhũng, ông căm thù giặc, ông khinh bỉ bọn cán bộ hủ hoá đời đời, ông sống rất thẳng thắn không biết thủ đoạn là gì...

Dù còn bé, tôi đã thấy cha mình đời đời, thản nhiên có một ngóai và bọn tâm giao thì họ cũng

Lưu vong trên chính quê mình

Tác Giả: Phan Châu Thành (Sài gòn, ngày 14/2/2012.)

Thứ Sáu, 17 Tháng 2 Năm 2012 12:33

---

bố cô đỡ c giọng cha tôi. Tôi đã từng nghe thấy cha mình nũa đêm từng nh dũy và khóc mọt mình nhiũ u lũn chũ có tôi nghe và giọng vũ đang ngũ... Tôi đã từng nghe cha cùng các bũn chũ i cán bũ là “tũ i nó đỡ c ác, vô lũn ng tâm, mọt tính ngũũ i...”. Tôi đã cũũ i khi thấy cha vô cùng sũ cái rét miũ n Bũ c mà không biũ t 21 năm đó cha còn có 21 mùa đông CS khác trong lòng dài và rét buũ t hũn nhiũ u. Lũn lên, tôi không còn nghe cha tôi hát bài “Tiũ u đoàn 307” nũa, mà cha tôi chũ hát duy nhũ t bài “Con kênh xanh xanh”...

Sau 1975, trũ lũ i Sài gòn vũ i “tũ thũ ngũũ i chiũ n thũ ng” mà tôi thấy cha mình luôn buũ n rũũ i rũũ i. Cha bũ bao công sũ c đi bũ o lãnh, đi cũ u nhũ ng ngũũ i bũn bè, bà con “ũ phía bên kia” khũ i sũ trũ thù tàn ác cũ a các “đũ ng chí” cũ a cha – nhũ ng kũ cha nguyũ n rũa. Cha tôi sũ m ra đi sau mọt cũn đau tim gây nên bũ i cuũ c đũ u tranh chũ ng tham nhũng cũ a ông chũ ng nhũ ng ngũũ i đũ ng chí cũ a mình. Hũn chũ c năm “sũ ng trong chiũ n thũ ng” vũ i cha tôi tiũ p tũ c là chiũ n bũ i trong lòng. Cha tôi đã tũ bũ lý tũũ ng cũ ng sũn ít lâu trũũ c khi mọt, cha tôi đã rũ t đau khũ vì đã góp phũn làm đũ t nũũ c mình đau khũ. Vũ y là cha tôi suũ t đũ i lũ u vong, trên đất Bũ c rũ i lũ i trên chính đũ t Sài gòn nũa i bà nũa i và cô Hai đã nuôi cha lũn...

Cuũ c sũ ng lũ u vong trên chính quê hũũ ng mình cũ a tôi

17 tuũ i, tôi đũũ c chũ đũ cũ ng sũn cho đi du hũ c Đông Âu vì lý lũ ch tũ t (cha ông cũ ng sũn) và thành tích hũ c tũ p tũ t. Nhũ ng ũ Đông Âu tôi đã nhanh chóng nhũ n ra bũ mọt thũ t thiũ u tính ngũũ i cũ a các chũ đũ cũ ng sũn, nhũ cha tôi đã nhũ n ra trong 21 năm ông cùng các bũn tâm giao bũ lũ u vong trên miũ n Bũ c.

Tôi tũ chũ i vào đũ ng tũ thũ i sinh viên đó. Sau hũn 10 năm du hũ c nghiêm túc vũ i vài bũ ng cũ p đũ i hũ c và sau đũ i hũ c, tôi đũũ c nhũ n vào làm nhân viên đũ i sũ quán VN tũ i Đông Âu, nhũ ng tôi lũ i chũn trũ vũ vì muũ n đũũ c cũ ng hiũ n cho đũ t nũũ c đã cho tôi đi hũ c (dù sao tôi cũng là “sũ n phũ m tũ t” cũ a mái trũũ ng XHCN!). Nhũ ng sau 10 năm tũ n tũ y “cũ ng hiũ n”, tôi nhũ n ra mình càng cũ gũ ng làm viũ c nhiũ u và càng làm tũ t bao nhiêu thì mình càng vô tình càng làm hũ i nũũ c hũ i dân nhiũ u hũn. ũ cũ quan, ngũũ i ta muũ n tôi vào đũ ng, ngũũ i ta muũ n tôi vào “dây lũ i ích” thì ngũũ i ta sũ cho tôi làm giám đũ c, tũ ng giám đũ c (vì tôi có đũ mũ i điũ u kiũ n) và tôi “sũ có mũ i thũ”, mà tôi chũ muũ n là mọt giám đũ c kũ thuũ t đũ ng ngoài đũ ng... vì nhũ ng thũ t vũ ng vũ đũ ng CS cũ a cha tôi đã đũũ c tôi tũ kiũ m chũ ng là đúng.

“Mọt giám đũ c kũ thuũ t kiên quyũ t không vào đũ ng” nhũ tôi trũ thành cái gai cũ a chũ đũ, dù tôi có làm viũ c tũ t đũ n thũ nào hũ - cũ mọt bũ máy tũ chũ c - cũng luôn cũ tình hãm hũ i tôi. Cuũ i cùng, tôi thấy cách cũ ng hiũ n cho dân nũũ c tũ t nhũ t và an toàn cũ a mọt công dân là đũ ng tham

Lưu vong trên chính quê mình

Tác Giả: Phan Châu Thành (Sài Gòn, ngày 14/2/2012.)

Thứ Sáu, 17 Tháng 2 Năm 2012 12:33

---

gia vào bả máy hủi nỏ c hủi dân. Và đó là đi u tôi đã lả ch n: an toàn cho mình và v con, tôi b nhà n c.

10 năm đ u làm cho nhà n c, tôi cô đ n và ch có công vi c làm ni m vui. G n 20 năm sau ra ngoài làm ăn và kiên quy t không dính vào b n nhà n c v i các dây tham nhũng c a chúng, tôi càng ti p t c cô đ n h n và t t nhiên r t khó làm giàu. Nh ng tôi đ c t do tinh th n và t tu ng, đ c gi l ng tâm trong s ch, t m lòng thanh th n... Chúng tôi đã m t g n 20 năm đ (hai k trí th c) tay tr ng làm l i t t c trên th tr ng t nhân “t do n a v i” này: nuôi hai con, l p và t p làm doanh nghi p, gi mình, d y con, kinh doanh và s ng theo ý mình cho là đúng là t t...

C m giác xã hủi chung c a tôi nh ng năm qua v n là cô đ n, s ng bên ngoài xã hủi, nh ng chúng tôi t do và thanh th n và t t nhiên là r t h nh phúc trong gia đình!

Cô đ n b i vì tôi th m chí không có b n tâm giao mà chia s nh cha tôi. V i tôi đó là s nguy hi m. Tôi ch th y b t cô đ n khi mình lên m ng và tìm đ c nhi u ng i b n o tâm đ u ý h p. Tôi cũng bu n vui theo cu c s ng trên m ng c a mình. Nh ng tôi tin trong n c, nh ng ng i đang s ng và “t l u vong chính tr” nh tôi r t nhi u. Có khi h là hàng xóm c a tôi mà tôi không bi t.

Th đ y, ngoài đ i th t, đúng là tôi có cu c s ng t l u vong chính tr hoàn toàn trên chính quê h ng mình. Tôi c m th y mình đang đ i nh ng ng i b n tâm giao. Chúng tôi đã t đ n v i nhau, trên m ng. M t ngày t i, chúng tôi s g p nhau trên quê h ng.

Cu c l u vong giáo đ c c a con tôi

Cũng 17 tu i, con gái tôi khoác balô du h c M theo h c b ng cháu t thi đ c, không có s h tr nào c a cha m . Tr c đó cháu không h nghĩ h c xong s i. Th mà, sau khi h c MBA v n n c cháu nh n ra quê h ng thân yêu không ph i môi tr ng s ng phù h p cho mình. Cháu không mu n tham gia vào b t c vi c gì c a ch đ CS này. Cháu ch n n c M đ đi làm, đ s ng, đ ti n thân. R i cháu l p gia đình và gia nh p qu c t ch b n. Th là cháu s l u vong hoàn toàn?

Lưu vong trên chính quê mình

Tác Giả: Phan Châu Thành (Sài Gòn, ngày 14/2/2012.)

Thứ Sáu, 17 Tháng 2 Năm 2012 12:33

Tôi không biết, có lẽ không hẳn thế. Dù sao, con gái tôi cũng đã được cõng do lã chôn nãi sống và cách sống của mình. Nhưng vô tình đó lại là một cuộc sống lưu vong, biết đâu thì “lưu vong giáo dục” để không phải sống lưu vong trên chính quê hương mình như ông cha cháu. Nhưng tôi rất tin một ngày không xa cháu sẽ trở về lập nghiệp trên quê hương mình mà sẽ không phải sống “lưu vong” như tôi đang sống nữa.

Có một điếu thú về biết người của cuộc sống, đó là người mà cháu chôn gói một cuộc đời lại là con trai một gia đình công chức VNCH cao cấp đã phải bỏ đất nước ra đi sau 1975 vì “chính trị” của ông nãi ông ngoại cháu và các đồng chí của ông, gia đình như con gái TT Dũng lấy chồng Việt kiều uy. Chắc có điếu chàng rể Việt kiều của tôi không giúp cha và vợ xây dựng quê đất nước nữa về vết mà thôi...

Và thế rút ra kết luận

Như thế, ba thế hệ chúng tôi đều đã phải học cách chôn cuộc sống lưu vong theo cách nào đó.

21 năm lưu vong của cha tôi và các đồng chí mình là lưu vong CS, lưu vong “đỏ”, đã góp phần làm nên cuộc tan rã và ly tán của dân tộc trên một đất nước “thực nghiệp”. Cha tôi đã lưu vong vì nhìn nhận ra cái sai trái của con đường CS mình đã đi theo.

Cuộc sống của lưu vong chính trị của tôi mấy chục năm qua là hậu quả trực tiếp thế hệ ông cha tôi: chúng tôi đã bỏ một thế hệ đi và niềm tin, không tìm thấy chỗ đứng của mình trên chính quê hương mình và chấp nhận thế lưu vong “trắng” để không sai lầm tiếp nhận cha ông. Tôi nghĩ có rất nhiều người thế hệ tôi không chịu hậu tác về chế độ sống của tôi và chấp nhận cuộc đời lưu vong trắng, dù cha anh chúng tôi đã ở bên nào cuộc chính trị đó.

Cuộc lưu vong thế hệ ba của con gái tôi với con con trai “những kẻ thù” của cha tôi là để hàn gắn sai lầm và hậu quả của cuộc lưu vong “đỏ” thế hệ. Đó có thể gọi là cuộc lưu vong màu xanh, lưu vong của hy vọng, sau “lưu vong giáo dục”. Rất tin một ngày gần đây dân tộc ta sẽ lại hoà hợp lại để mọi con em một thế hệ Việt không còn phải sống lưu vong trên đất nước mình hay nơi xa xôi nữa.

Lời vong trên chính quê mình

Tên: Phan Châu Thành (Sài gòn, ngày 14/2/2012.)

Thời gian: 17 Tháng 2 Năm 2012 12:33

Đó s là cu c hoà h p dân t c trong n n Dân ch t do, không c ng s n, tôi tin th .